

ABC zgłoszenia zaginięcia
migranta/migrantki
w sytuacji kryzysu
humanitarnego
na pograniczu
polsko-białoruskim

Broszura skierowana jest do organizacji pozarządowych oraz obrońców praw człowieka udzielających pomocy humanitarnej na terenie Podlasia. Wydaje się, że ze względu na skalę zjawiska Policja nie wypracowała jeszcze spójnych i skutecznych mechanizmów działania, gwarantujących respektowanie praw ofiar zaginięć oraz ich rodzin.

I. Jak złożyć zawiadomienie o zaginięciu	5
II. Dlaczego zgłoszenie zaginięcia kierujemy na Policję, a nie do Straży Granicznej?	10
III. Informacje dodatkowe, które mogą się przydać w sytuacji kryzysu humanitarnego.	11
IV. Ważne paragrafy z Zarządzenia nr 48 Komendanta Głównego Policji.	12

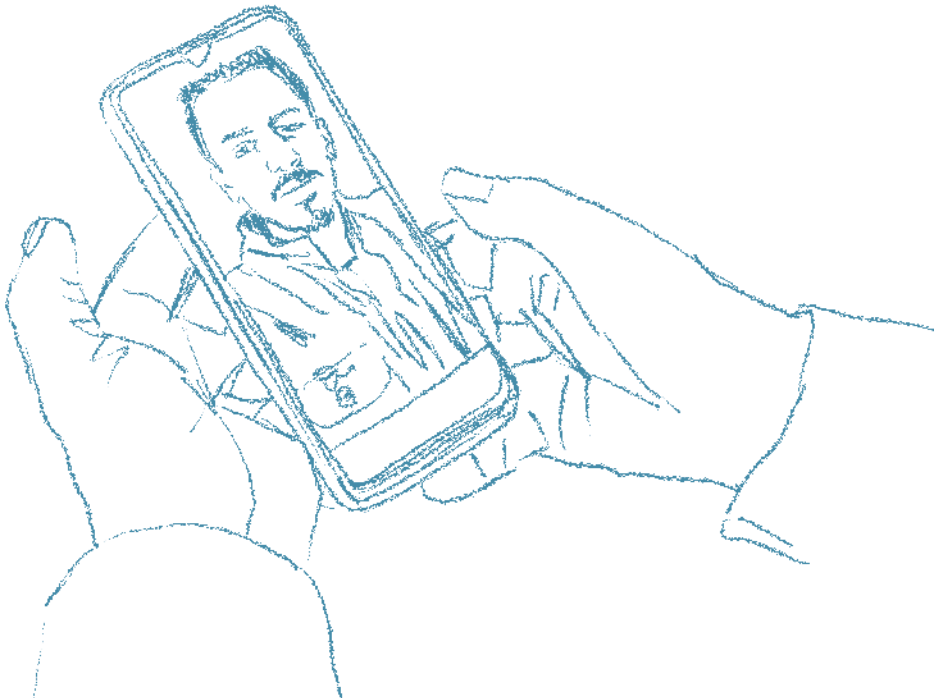


Na terenie pogranicza polsko-białoruskiego od roku 2021 trwa kryzys humanitarny. Polska wprowadziła przepisy umożliwiające stosowanie przez funkcjonariuszy Straży Granicznej uproszczonych i nieudokumentowanych czynności przymusowego zawracania osób przekraczających granicę w sposób nieregularny (poza oficjalnym punktem granicznym) z powrotem na terytorium Białorusi, bez zbadania indywidualnej sytuacji każdej z nich. Pomimo tego, że działania te zostały uznane przez polskie sądy za nieuzasadnione i niezgodne z prawem, nadal są one stosowane. Prowadzi to m.in. do wzrostu zagrożenia zaginięciem lub wymuszonym zaginięciem.

W dniu 25 czerwca 2013 r. Polska podpisała Międzynarodową konwencję ONZ w sprawie ochrony wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem. Konwencja (International Convention For The Protection Of All Persons From Enforced Disappearance) weszła w życie 23 grudnia 2010 roku.

Artykuł 2. Konwencji zawiera definicję wymuszonych zaginięć stanowiąc:

„Wymuszone zaginięcie” to zatrzymanie, areszt, porwanie lub inna forma pozbawienia wolności przez funkcjonariuszy państwa, czemu towarzyszy odmowa przyznania przez władze tego faktu i ukrywanie przed bliskimi prawdy o losie i miejscu pobytu osoby zaginionej. Zaprzeczając jakoby ofiara znajdowała się pod ich kontrolą, władze odmawiają jej wszelkich praw, w tym dostępu do sądu i uczciwego procesu, co sytuuje tę osobę poza ochroną prawa. (tłumaczenie definicji w wersji prezentowanej na stronie Ministerstwa Sprawiedliwości, ms.gov.pl).



I. Jak złożyć zawiadomienie o zaginięciu.

1. Kto może zgłosić zawiadomienie?

Zgłoszenie zaginięcia osoby na terytorium Polski może zgłosić każdy.

2. Gdzie można złożyć zawiadomienie?

Zawiadomienie o zaginięciu można złożyć w każdej jednostce Policji – najlepiej osobiście. W przypadku braku możliwości ustalenia miejsca stałego zamieszkania osoby zaginionej lub jej miejsca zameldowania, jednostką Policji właściwą do prowadzenia czynności poszukiwawczych jest jednostka, na obszarze której osoba zaginęła. W przypadku kryzysu humanitarnego na Podlasiu najczęściej będzie to Komenda Powiatowa Policji w Hajnówce.

3. Jak złożyć zawiadomienie o zaginięciu?

Formularz zawiadomienia o zaginięciu jest dostępny w internecie i stanowi załącznik numer 1 do Zarządzenia Nr 48 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 czerwca 2018 r. Należy go wypełnić – ze szczególnym uwzględnieniem okoliczności zaginięcia. Zjawisko zaginięć migrantów i migrantek jest problemem nowym, a wiedza funkcjonariuszy w tym zakresie bywa ograniczona.

PODCZAS WYPEŁNIANIA FORMULARZA ZWRÓĆ UWAGĘ NA OPIS OKOLICZNOŚCI ZAGINIĘCIA.

Przy dokonywaniu zgłoszenia weź pod uwagę, że:

Straż Graniczna w wielu przypadkach nie posiada dowodów potwierdzających fakt, że osoba zawracana w trybie Rozporządzenia Granicznego¹ kiedykolwiek znalazła się w jej jurysdykcji, że została ujęta i odesłana do Białorusi, bez ustalenia jej tożsamości. Jeżeli zawrócona osoba uznana została za zaginioną – i jako taka jest poszukiwana – praktyka SG sprawi, że niemożliwe będzie ustalenie, czy formacja ta podejmowała wobec niej działania – i jakie. Więcej: Straż Graniczna nie będzie nawet w stanie w sposób wiarygodny odpowiedzieć na pytanie, czy dana osoba była kiedykolwiek na terytorium Polski.

Ważna jest szczegółowa dokumentacja, która pozwoli na udowodnienie lub choćby uprawdopodobnienie w wysokim stopniu, że dana osoba zaginęła na terytorium Polski. Dowodem może być na przykład zrzut (screenshot) z ekranu z aktywną lokalizacją, zdjęcia zawierające dane geolokalizacyjne (metadane), lub zrzut z ekranu dokumentujący konwersację czy prośbę o pomoc z terytorium Polski.

1 Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych Administracji z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie czasowego zawieszenia lub ograniczenia ruchu granicznego na określonych przejściach granicznych

PONIŻEJ ZNAJDUJE SIĘ PRZYKŁADOWY OPIS KONTEKSTU
ZAGINIĘCIA, OPRACOWANY NA PODSTAWIE WERYFIKACJI
374 INFORMACJI O ZAGINIĘCIU OSOBY NA PODLASIU.

Od dnia...X.XX.XX...zgłaszający...bezsukutecznie próbuje się skontaktować z zaginionym i doprowadzić do wszczęcia poszukiwań lub sprawdzenia miejsc na terenie Polski, gdzie zaginiony potencjalnie może przebywać. Nie zgłoszono zaginięcia na terenie innego kraju.

W momencie zaginięcia w Polsce panowały bardzo niekorzystne warunki atmosferyczne, stanowiące ryzyko hipotermii i utraty zdrowia lub życia. Prawdopodobnie już przed dotarciem do Polski zaginiony był wycieńczony lub poddany torturom ze strony funkcjonariuszy służb białoruskich. Mógł również paść ofiarą handlu ludźmi. Brak dostępu do jedzenia, wody (konieczność picia wody z bagien) i możliwości skutecznego wezwania pomocy medycznej mógł również skutkować złym stanem psychicznym w momencie zaginięcia na terenie Polski. Mogło także dojść do „odstawienia na linię granicy” przez funkcjonariuszy Straży Granicznej lub przewiezienia tej osoby na posterunek SG, do jednego ze szpitali na terenie Podlasia lub do Zamkniętego Ośrodka dla Cudzoziemców na terenie Polski. Czynności te nie w każdym przypadku są dokumentowane przez SG.

Pan...X ze względu na kontekst zaginięcia może obecnie znajdować się w jednym z ośrodków dla cudzoziemców na terenie Polski. Może również być w złym stanie psychicznym i fizycznym. Niskie temperatury, wycieńczenie organizmu, brak możliwości uzyskania pomocy mogły być przyczyną zgonu. W związku z okolicznościami zaginięcia oraz zgodnie z treścią zarządzenia nr 48 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie prowadzenia przez Policję poszukiwania osoby zaginionej oraz postępowania w przypadku ujawnienia osoby o nieustalonej tożsamości lub znalezienia nieznanymi zwłok oraz szczątków ludzkich (DZ. URZ. 2018.77 Ogłoszony: 19.07.2018) wskazujemy na konieczność zakwalifikowania zaginięcia jako poziom... I, II lub III... jednocześnie zwracając się o podjęcie czynności sprawdzających, czy dana osoba nie przebywa w: jednym z zamkniętych ośrodków dla cudzoziemców znajdujących się na terenie Polski (są to: SOC Biała Podlaska, SOC Białystok, SOC Kętrzyn, SOC Krosno Odrzańskie, SOC Lesznowola, SOC Przemyśl) lub w szpitalach, aresztach znajdujących się na Podlasiu, a także w bazie osób zmarłych niezidentyfikowanych. W związku z ostatnim wnosimy o sprawdzenie informacji o ciałach znalezionych na terenie RP w okresie od „...data zaginięcia...” do „...data zgłoszenia...” i bazując na charakterystyce osoby zaginionej, dokonanie czynności sprawdzających, czy cechy charakterystyczne lub przedmioty pasują do opisu znalezionych na terenie Polski (ze szczególnym uwzględnieniem Podlasia) szczątków bądź zwłok, lub też czy

Przeczytaj o wyrokach:



zwłoki nie zostały pochowane jako osoba niezidentyfikowana („NN”), na terenie cmentarzy na Podlasiu. Istnieje możliwość pobrania próbek DNA od rodziny osoby zaginionej w celu identyfikacji.

Sytuacja, którą monitorujemy jako ...organizacja XYZ...grupa XYZ... wskazuje, że osoby, które przekroczyły granicę, mogą nie figurować w żadnych rejestrach Straży Granicznej, dlatego zalecamy sprawdzić ośrodki strażnicze, szpitale i kostnice.

4. Nie zapomnij o potwierdzeniu złożenia zawiadomienia!

Funkcjonariusz Policji przyjmujący od nas zawiadomienie o zaginięciu zobowiązany jest wydać nam „oświadczenie osoby zgłaszającej”, zgodnie z którym osoba zgłaszająca zobowiązuje się powiadomić Policję o otrzymaniu informacji o aktualnym miejscu pobytu osoby zaginionej. Oświadczenie to stanowi jednocześnie potwierdzenie złożenia zawiadomienia o zaginięciu osoby. Upewnij się, że otrzymałeś podpisane oświadczenie.

5. Czy policjant może odstąpić od przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu?

Funkcjonariusz Policji może odstąpić od przyjęcia zawiadomienia jedynie w ściśle określonych przypadkach wskazanych w Zarządzeniu nt. 48 KGP:

Okoliczności uzasadniające odstąpienie od przyjęcia zawiadomienia	§ 3. ustęp 3 Odstępuje się od przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby po upływie 5 lat od daty jej zaginięcia.
Jednocześnie pamiętaj, że:	§ 5. ustęp 3 Przyjmujący zawiadomienie o zaginięciu osoby jest zobowiązany do niezwłocznego sprawdzenia osoby w KSIP na zasadach określonych w przepisach odrębnych Komendanta Głównego Policji w sprawie funkcjonowania KSIP. W przypadku, gdy osoba sprawdzana jest już zarejestrowana w KSIP w formie rejestracji osoby zaginionej przez inną jednostkę Policji albo w przypadku gdy obcokrajowiec jest zarejestrowany w SIS lub w bazie danych Interpol, odstępuje się od przyjęcia zawiadomienia.
	W przypadku odstąpienia od przyjęcia zawiadomienia funkcjonariusz Policji jest zobowiązany sporządzić z tej czynności notatkę służbową, w której powinno znaleźć się uzasadnienie odmowy przyjęcia zawiadomienia. Jeżeli nie są to okoliczności opisane powyższej, możesz skontaktować się z Centrum Poszukiwań Osób Zaginionych KGP lub Helsińską Fundacją Praw Człowieka.

6. O czym pamiętać w przypadku przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu?

W przypadku przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu funkcjonariusz Policji zobowiązany jest:

- dokonać sprawdzenia i rejestracji informacji o zaginięciu oraz o osobie zaginionej w Krajowym Systemie Informacyjnym Policji,
- zakwalifikować zgłoszenie do jednego z trzech poziomów poszukiwań (od I do III), od którego zależy niezwłoczność i zakres podjęcia czynności poszukiwawczych w zależności od stwierdzonego ryzyka wystąpienia zagrożenia dla życia, zdrowia lub wolności osoby zaginionej (przy czym poziom I jest najpilniejszy).

Z doświadczenia autorów niniejszej broszury wynika, że najczęściej podawanym powodem odstąpienia od przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu jest brak wystarczających dowodów, że do zaginięcia doszło na terytorium Polski. Dlatego osoba zgłaszająca powinna przedstawić jak najwięcej dowodów (np. zrzuty z ekranu, screeny; rozmowy z numerem alarmowym, dokumentację udzielonej pomocy medycznej na terytorium Polski) na to, że osoba zaginiona przekroczyła polską granicę.

Jeżeli uważasz, że funkcjonariusz Policji bezpodstawnie odstąpił od przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby, możesz złożyć zawiadomienie w Centrum Poszukiwań Osób Zaginionych Komendy Głównej Policji (ul. Puławska 148/150, 02-624 Warszawa). Oprócz danych o osobie zaginionej i okolicznościach zaginięcia przekazanych jednostce Policji, która odmówiła prowadzenia czynności poszukiwawczych, informacja wysłana do CPOZ dodatkowo powinna zawierać opis okoliczności, które Twoim zdaniem wskazują na zaginięcie osoby w Polsce i tym samym na konieczność prowadzenia poszukiwań przez Policję.

KTO W POLSCE ZAJMUJE SIĘ POSZUKIWANIAMI?

Akcje poszukiwawczo-ratownicze osób zaginionych na terytorium Polski są ustawowym obowiązkiem Policji i powołanych do tego pionów kryminalno-śledczych. W granicach swych zadań Policja wykonuje czynności: operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze i administracyjno-porzędkowe w celu (...) poszukiwania osób, które na skutek wystąpienia zdarzenia uniemożliwiającego ustalenie miejsca ich pobytu należy odnaleźć w celu zapewnienia ochrony ich życia, zdrowia lub wolności (art. 14 ustęp 1 punkt 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji).

Pamiętaj, że treść zarządzenia nr 48 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 czerwca 2018 r. ma charakter uniwersalny – zobowiązuje funkcjonariuszy do reagowania na każde zaginięcie osoby na terytorium Polski (niezależnie od jej statusu prawnego, pochodzenia czy sposobu przekroczenia granicy), zwłaszcza gdy występuje uzasadnione podejrzenie zagrożenia życia lub zdrowia osoby zaginionej.



II. Dlaczego zgłoszenie zaginięcia kierujemy na Policję, a nie do Straży Granicznej?

- Definicja zaginięcia i sposoby postępowania Policji w związku z otrzymaniem informacji o osobie zaginionej na terytorium RP zostały określone w zarządzeniu nr 48 KGP.
- Zaginięcie osoby – w rozumieniu zarządzenia nr 48 KGP – to wystąpienie zdarzenia uniemożliwiającego ustalenie miejsca pobytu osoby i zapewnienie ochrony jej życia, zdrowia lub wolności, wymagające jej odnalezienia albo udzielenia pomocy.
- W marcu 2024 w jednostkach Straży Granicznej utworzono „zespoły poszukiwawczo-ratownicze”. Ich głównym zadaniem jest prowadzenie działań poszukiwawczo-ratowniczych wobec migrantów w strefie przygranicznej.
- Poważne wątpliwości w zakresie funkcjonowania zespołów poszukiwawczo-ratowniczych w strukturach Straży Granicznej wiążą się z faktem, że obecny polski rząd nie zdecydował się na uchylenie niekonstytucyjnych zmian w prawie wprowadzonych przez poprzedniego Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, które Straż Graniczna błędnie uznaje za podstawę do przeprowadzania tzw. pushbacków, czyli zawracania cudzoziemców na linię granicy. Tym samym istnieje uzasadnione ryzyko, że prowadzona przez zespół akcja poszukiwawczo-ratownicza zakończy się nieudokumentowanym pushbackiem, a działania Straży Granicznej zamiast zapobiegać zaginięciom, będą się do nich przyczyniać.
- Policja, która pozostaje odpowiedzialna za prowadzenie działań poszukiwawczych na podstawie Zarządzenia nr 48 KGP, jest zobowiązana do działania również w przypadku, gdy powodem zaginięcia jest działanie Straży Granicznej i wykonywanie rozkazów niezgodnych z prawem. O możliwości odmowy wykonywania rozkazu niezgodnego z prawem i o dostępności bezpłatnej konsultacji prawnej zawsze możesz poinformować funkcjonariusza SG.

*Przeczytaj
o pushbackach:*



III. Informacje dodatkowe, które mogą się przydać w sytuacji kryzysu humanitarnego.

Helsińska Fundacja Praw Człowieka opracowała krótki poradnik dotyczący obowiązku odmowy wykonania niezgodnego z prawem rozkazu przez funkcjonariuszy i funkcjonariuszki SG. W poradniku umieściliśmy informacje dotyczące:

- dotychczasowych wyroków sądów krajowych w sprawie tzw. pushbacków, czyli obecnie stosowanej praktyki zwracania cudzoziemców do linii granicy państwowej,
- możliwej odpowiedzialności karnej funkcjonariuszy i funkcjonariuszek Straży Granicznej za przestępstwa popełnione w toku działań zmierzających do odesłania cudzoziemców do Białorusi,
- obowiązku odmowy wykonania rozkazu lub innego polecenia łączącego się z popełnieniem przestępstwa,
- bezpłatnego wsparcia prawnego oferowanego przez HFPC funkcjonariuszom i funkcjonariuszkom SG ponoszącym negatywne konsekwencje za odmowę wykonania niezgodnego z prawem rozkazu.

Zdaniem HFPC funkcjonariusze i funkcjonariuszki SG dokonujący zawrócenia cudzoziemca do linii granicy państwowej na stronę białoruską bez zbadania jego sytuacji, a często także z narażeniem jego życia lub zdrowia, mogą zostać pociągnięci do odpowiedzialności karnej. Powołanie się na wykonywanie rozkazu nie zwalnia od odpowiedzialności, jeżeli funkcjonariusz wiedział o tym, że popełnia przestępstwo.

W grę może wchodzić art. 231 k.k., czyli przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych, a także inne przepisy dotyczące odpowiedzialności karnej za narażanie człowieka na utratę życia lub zdrowia, bezprawne pozbawienie wolności, czy też porzucenie osoby małoletniej.

Poradnik prawny, który możesz pokazać funkcjonariuszowi SG, który może wykonywać czynności niezgodne z prawem:



IV. Ważne paragrafy z Zarządzenia nr 48

Komendanta Głównego Policji.

Pamiętaj, że zawsze możesz się na nie powołać.

Policja jest zobowiązana podjąć poszukiwania osoby zaginionej niezwłocznie po otrzymaniu informacji o zaginięciu osoby. Zawiadomienie o zaginięciu osoby można wypełnić zgodnie ze wzorem, który znajdziesz w internecie (załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 48 KGP).

UPRAWNIENIA OSOBY ZGŁASZAJĄCEJ

§ 6. Osobie uprawnionej składającej zawiadomienie o zaginięciu osoby wydaje się podpisane przez kierownika jednostki Policji lub dyżurnego jednostki Policji oświadczenie osoby zgłaszającej, które stanowi jednocześnie potwierdzenie przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby oraz zobowiązanie się osoby uprawnionej do niezwłocznego powiadomienia jednostki Policji prowadzącej poszukiwania o uzyskaniu informacji dotyczącej miejsca pobytu osoby zaginionej wymienionej w zawiadomieniu, w tym o jej powrocie do miejsca pobytu, stanowiące integralną część zawiadomienia o zaginięciu osoby.

§ 11. Policjant prowadzący czynności poszukiwawcze jest obowiązany utrzymywać niezbędny kontakt z osobą uprawnioną, a w tym udzielać jej dozwolonych prawem informacji o stanie i przebiegu poszukiwania osoby zaginionej, nieobjętych klauzulą tajności.

*Przeczytaj o poziomach
poszukiwań:*



OKOLICZNOŚCI UZASADNIAJĄCE ODSTĄPIENIE OD PRZYJĘCIA ZAWIADOMIENIA

§ 3. ustęp 3.

Odstępuje się od przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby po upływie 5 lat od daty jej zaginięcia.

§ 5. ustęp 3.

Przyjmujący zawiadomienie o zaginięciu osoby jest zobowiązany do niezwłocznego sprawdzenia osoby w KSIP na zasadach określonych w przepisach odrębnych Komendanta Głównego Policji w sprawie funkcjonowania KSIP. W przypadku, gdy osoba sprawdzana jest już zarejestrowana w KSIP w formie rejestracji osoby zaginionej przez inną jednostkę Policji albo w przypadku gdy obcokrajowiec jest zarejestrowany w SIS lub w bazie danych Interpol, odstępuje się od przyjęcia zawiadomienia.

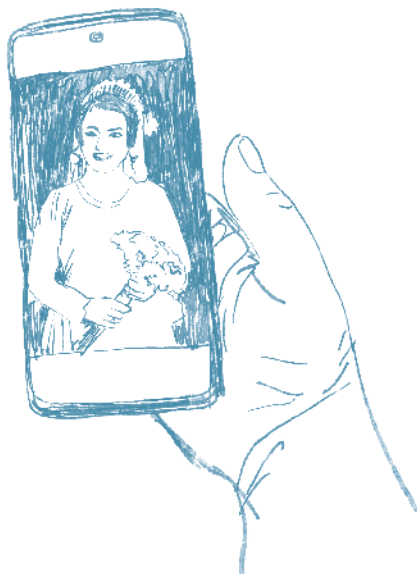
POZIOMY POSZUKIWANIA

§ 2. ustęp 1 punkt 3

Poziom poszukiwania – stopień określający niezwłoczność i zakres podjęcia czynności poszukiwawczych w zależności od stwierdzonego ryzyka wystąpienia zagrożenia dla życia, zdrowia lub wolności osoby zaginionej, oznaczony jako:

- a) poziom I – dotyczący osoby, której zaginięcie związane jest z realnym, bezpośrednim występowaniem zagrożenia dla jej życia, zdrowia lub wolności, dla którego ratowania wymagane jest bezpośrednie i natychmiastowe podjęcie czynności poszukiwawczych z zaangażowaniem znacznych sił i środków ze strony Policji, na przykład dotyczące osoby:
- małoletniej w wieku do 10 lat,
 - małoletniej w wieku od 11 do 13 lat, zaginionej po raz pierwszy,
 - niezdolnej do samodzielnej egzystencji,
 - wymagającej stałego przyjmowania leków, których brak przyjęcia w odpowiednim czasie stanowi zagrożenie jej życia,
 - zaginionej w związku z realnym podejrzeniem popełnienia na jej szkodę przestępstwa przeciwko życiu lub wolności,
 - której zachowanie w realny sposób wskazywało na bezpośredni zamiar popełnienia samobójstwa, a natychmiastowe podjęcie czynności poszukiwawczych oraz zaangażowanie znacznych sił i środków z dużym prawdopodobieństwem przyczyni się do zapobieżenia zamachu samobójczego,
 - zaginionej w warunkach atmosferycznych zagrażających jej życiu w przypadku niezwłocznego nieodnalezienia.

- b) poziom II – dotyczący osoby, której zaginięcie związane jest z uzasadnionym podejrzeniem wystąpienia ryzyka zagrożenia dla jej życia, zdrowia lub wolności, na przykład dotyczące osoby:
- deklarującej po raz kolejny zamiar popełnienia samobójstwa, albo której deklaracja zamiaru popełnienia samobójstwa nie stanowiła realnych przesłanek jej spełnienia,
 - małoletniej w wieku od 14 do 18 lat zaginionej po raz pierwszy,
 - zdolnej do samodzielnej egzystencji, ale wymagającej opieki i stałego przyjmowania leków, których nie przyjęcie może spowodować zagrożenie jej zdrowia,
 - zaginionej za granicą Rzeczypospolitej Polskiej, wobec której istnieje uzasadniona potrzeba udzielenia pomocy w celu ochrony jej życia, zdrowia lub wolności.
- c) poziom III – dotyczący osoby, której zaginięcie nie jest związane z bezpośrednim oraz uzasadnionym zagrożeniem dla jej życia, zdrowia lub wolności, na przykład dotyczące osoby:
- wyrażającej wolę zerwania kontaktów z rodziną, osobami najbliższymi lub środowiskiem, w którym ostatnio przebywała,
 - która oddaliła się z miejsca zamieszkania w wyniku nieporozumień rodzinnych,
 - co do której nie jest możliwe ustalenie przyczyn lub okoliczności zaginięcia,
 - z którą brak jest kontaktu, a która deklarowała chęć wyjazdu lub jej zaginięcie związane jest z wyjazdem albo pobytem za granicą Rzeczypospolitej Polskiej,
 - niewymagającej stałej opieki medycznej lub stałego przyjmowania leków, która samowolnie oddaliła się z placówki opiekuńczej, leczniczej lub innej placówki,
 - małoletniej w wieku od 11 do 13 lat zaginionej po raz kolejny.



Nieodpłatna pomoc prawna

Helsińska Fundacja Praw Człowieka

Osoby, które chcą skorzystać z pomocy prawnej Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka w rozpoczęciu poszukiwań osoby zaginionej na terenie Polski, prosimy o kontakt z Działem Migracyjnym HFPC. E-mail: refugees@hfhf.pl

PCK i ICRC

Jeżeli rodzina poszukująca swoich bliskich ma możliwość udania się do biura Międzynarodowego Czerwonego Krzyża, Międzynarodowego Czerwonego Półksiężycza na terenie kraju pochodzenia, powinna udać się do najbliższego oddziału i zgłosić zaginięcie wskazując jednocześnie okoliczności. Wówczas Międzynarodowy Czerwony Krzyż i Półksiężyc (ICRC) przekaze informacje o zaginięciu do Polskiego Czerwonego Krzyża. Działanie to może przyspieszyć odnalezienie osoby zaginionej.

Fundacja Itaka – Centrum Poszukiwań Ludzi Zaginionych – jest organizacją pozarządową, która działa na mocy porozumień z Policją. ITAKA nie posiada zespołów poszukiwawczo-ratowniczych, a zakres oferowanego wsparcia różni się w zależności od tego, czy zgłoszenie zaginięcia zostało wcześniej przyjęte przez Policję.

*Jeżeli zaginięcie jest zgłoszone Policji:

Itaka może podjąć działania wspierające poszukiwania (np. publikowanie odpowiednich plakatów, wysyłanie zapytań do odpowiednich instytucji, wsparcie rodziny poprzez konsultacje psychologiczne online). Sprawa zostanie zarejestrowana również w Bazie Osób Zaginionych i NN Fundacji. Fundacja może publikować wizerunek osoby zaginionej oraz rozpowszechniać informacje o jej zaginięciu w mediach, internecie, instytucjach (np. szpitale) w zależności od okoliczności oraz od zgód, które zostały udzielone przez osoby zgłaszające. Fundacja może również systematycznie monitorować bazę danych NN zwłok pod kątem opisu zgłoszonych osób zaginionych (także gdy sprawa nie jest zgłoszona Policji). Jeżeli chcesz skorzystać z ich wsparcia, wejdź na stronę Itaki.

*Jeżeli zaginięcie nie jest zgłoszone policji:

Itaka oferuje darmowe wsparcie psychologiczne rodzin osób zaginionych (online).

Opracowanie: adwokat Marcin Czachor – ekspert zewnętrzny
współpracujący z Helsińską Fundacją Praw Człowieka
Katarzyna Czarnota – Helsińska Fundacja Praw Człowieka

Redakcja merytoryczna:
Prof. Grażyna Baranowska

Skład: Irek Popek
Korekta: Jagoda Dolińska

Wydawca:
Helsińska Fundacja Praw Człowieka
ul. Wiejska 16, 00-490 Warszawa



W celu uzyskania porady prawnej z zakresu prawa
migracyjnego zapraszamy do kontaktu:

M: refugees@hfhf.pl

T: +48 789 065 118

Infolinia czynna od poniedziałku do piątku
w godzinach 14:00 – 17:00

Jeżeli nie uda się Państwu dodzwonić, prosimy wysłać
wiadomość SMS, oddzwonimy w ciągu 3 dni roboczych.